

HANZADE SERVI

Dostum,
Denemeye
Bak!

Dostum,
Denemeye Bak!

HANZADE SERVİ

DOSTUM, DENEMEYE BAK!

© 2026, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Hanzade Servi

EDİTÖR: Burhan Düzçay

SON OKUMA: Hazal Çevik

KAPAK VE SAYFA TASARIMI: Helinsu Cengiz

GRAFİK UYGULAMA: Aslı Kayalarlıoğulları Kurt

BASKI VE CİLT: Güngörler Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No:11 Kahramankazan/Ankara
Tel: 0312 394 28 82

Birinci Baskı: Mart 2026 (2000 adet)

ISBN: 978-625-380-082-6

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 49889

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

Dostum, Denemeye Bak!

HANZADE SERVİ

 tudem

Hanzade Servi

Tudem Yayınlarından Çıkan Kitapları:

Sen de Oku: Çok İlginç Bir Haberim Var

Sen de Oku Klasikler: Peter Pan,
Bir Noel Şarkısı

Öykü: Ortanca Balık, Karakura'nın Düşleri

Roman: Su Günlükleri-1 Biz Arkadaş mıyız?,
Su Günlükleri-2 Ben Kıskaç mıyım?,
Su Günlükleri-3 Ben Yetenezsiz miyim?,
Umacı, Kalamar Pansiyon, Havuç Ağacı,
Kumdan Salıncak, Hayalet Tozu,
Hortlaklar Geçidi, Kumsal'ın Çizgili Dünyası,

1978'de doğdu. Anadolu Üniversitesi, İletişim Bilimleri Fakültesi, Basın ve Yayın Bölümünü bitirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde çalıştı; televizyon ve reklam projelerinde senaristlik ve metin yazarlığı yaptı. 2008 Tudem Edebiyat Ödülleri Gülmece Öykü Yarışması'nda *Ortanca Balık* adlı dosyasıyla Yayınevi Özel Ödülü'nü aldı. 2014 yılında *Karakura'nın Düşleri* isimli kitabıyla korku öyküleri yarışmasında birinci olan Hanzade Servi'nin *Kora ile Kelebek* kitabı da, Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı İlkgençlik Roman Ödülü'nü kazandı. Hanzade Servi, kitaplarını yediden yüz yetmiş yediye, ayırım yapmaksızın her yaştan ruhlar için yazıyor.

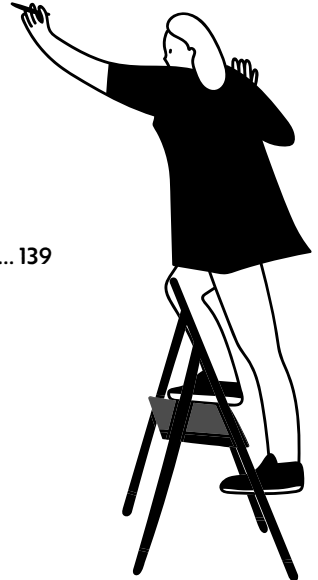
Kora ile Kelebek, Yo-Yo-1,
Yo-Yo-2 Hebele Hübele Mühendisi,
Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-1,
Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-2
Mektup Ağacı, Bir Sir Kaç Kilometre?,
Tahtakurusu Motel'de 7 Gece,
Babamla Aramdaki 6 Kişi,
Zorbanı Nasıl Eğitirsin?,
Taşlı Yokuş Sokak Numara 5

Başvuru: Karamel Kokulu Öykü Okulu

Deneme: Dostum, Denemeye Bak!

İçindekiler

1. ➤ Dostum, Denemeye Bak! 7
2. ➤ Kimsenin Olmadığı Bir Yerde Devrilen Ağaç (Marka Takıntısı) 13
3. ➤ Bu Piramide Kaç Beğeni Gelir? 21
4. ➤ Kitap Okuyup Tramvay Olmak 29
5. ➤ Öğretmenim, Fincana Turşu Kuralım! 37
6. ➤ Yapay Zekâdan Arkadaş Olur mu? 43
7. ➤ Cep Telefonu Yokken Nasıl Buluşuyordunuz? 55
8. ➤ Farklı Olmanın Yalnızlığı 61
9. ➤ İfratla Tefritin Çilekli Kurdelesı 67
10. ➤ "OFF, YETO!" Kuşak Çatışması 75
11. ➤ Zorbanı Nasıl Eğitirsin? 81
12. ➤ Yapay Zekâ Bizi İşsiz Bırakacak mı? 87
13. ➤ Acaba Kitap Okumak Nasıl Bir Şeydir? 95
14. ➤ Kanalıma Hoş Geldiniz! 103
15. ➤ Öcüler Vardır! 109
16. ➤ Kişisel Gelişmeyişim 115
17. ➤ Evcil Taş 121
18. ➤ Sınava Çalıştın mı? 129
19. ➤ Timsahlı Okul Yolu 135
20. ➤ İlişkilendirmediklerimizden misiniz? 139
21. ➤ Uçmaktan Korkan Kuş 145
22. ➤ Ronaldo mu, Messi mi? 151
23. ➤ Dostum, Denemeye Baktın mı? 155

Dostum, Denemeye Bak!

Merhaba dostum!

Aslında söze ‘merhaba kanka’ diye başlamak isterdim, ama kendini genç göstermeye çalışan sıkıcı bir yetişkin gibi görünmekten korktum. Çünkü ‘*ok boomer*’ deyip gitmeden önce bana kulak vermeni çok istiyorum. Zira bana verilen kulaklara hep iyi bakmışımdır. Tamam, ‘zira’ diyerek yaşımı biraz belli ettim. Ama inan bana, ben bildiğin yetişkinlerden değilim.

Mük, shiplemek, cringe, slay, crush gibi jargonlara hâkim olmanın, seni anlamaya yetmeyeceğinin farkındayım mesela. (Ah, bu kitabı çok değil, sadece birkaç yıl sonra okuyan gençler için bile bu kelimeler hiçbir anlam ifade etmeyebilir.)

2009 yılından beri çocuk ve gençlik kitapları yazıyorum. En çok aldığım yorum, çocuklarla gençleri çok iyi anladığım... Sırrımın ne olduğunu hem gençler hem yetişkinler merak ediyor. Zor bir şeyi başarmakla övünmüyorum. Çünkü bunun için özel bir çaba sarf etmedim.

Bu, benim ruhuma otomatik olarak yüklenmiş bir şeydi. Hanzade 7.8 sürümü, çocuklarla gençlerin dünyasından hiç kopmama özelliğiyle birlikte gelmişti. Ben sadece, güncelleme almayı sürdürdüm.

Hâlimi pek çok farklı şekilde açıklayabiliyorum. “*Peter Pan’ın Var Olmayan Ülkesi’nde yaşıyorum,*” diyorum mesela, romantize etmek istediğimde. Gerçekçi yanımda devreye girerse, yetişkinlerin dünyasına fazla sokulmayan, çünkü sorumluluklardan hoşlanmayan biri olduğumu kabulleniveriyorum. Ya da fazla derine inmek istemiyorsam, iyi bir gözlemci olduğumu söylüyorum. Ama çocuklarla gençlerin heyecanla okuyacağı kitaplar yazabilmek, tüm bunlardan çok daha fazlası demek.

Popüler şeyler, zaman içinde sürekli değişiyor. 2014 yılında yazdığım bir kitapta, Justin Bieber en ünlü şarkıcıydı. Bugünse K-Pop’dan bahsetmek zorundayım. İki yıl sonra, onların yerini de başkaları alacak. Ve ben, çocuklarla gençler için yazan bir yazar olarak, bu değişimden hiç korkmuyorum. İster inan ister inanma, sen koskoca bir yetişkin olduğunda, ben hâlâ o günün gençlerini heyecanlandıran şeylerin peşinde koşmaya devam edeceğim.

Tam da bu sebeple, belki bir döneme damga vurmak, belki ‘bak, o zamanlarda gençlerin hayatında bunlar önemliymiş’ dedirtmek, belki de sadece şu an karşılıklı sohbet edebilmek için, sana bir deneme kitabı yazıyorum. Önceki kitaplarımdan farklı bir kitap. Kurgu, ha-

yal ürününü olmayan; sana kendim olarak seslendiğim bir kitap... Güldürmeye, hüznlendirmeye, heyecanlandırmaya çalışmadan diyecektim ama galiba bunlar, otomatikman yine gelecek. “Evet, ben de bunu hissetmişim,” dediğinde heyecanlanacaksın mesela. Bazı anılarıma ya da yorumlarıma güleceksin. Bir yerlerde illaki hüznleneceksin. Ve bir şeylere birlikte kafa yorarken, eminim ki güneşi kışkandıracak derecede aydınlanmayı başara-
cağız. (Abartsaydım!)

Çok uzun zamandır deneme yazmamıştım. Seninle bir kitap karakterinin ağzından değil, kendim olarak konuşmak benim için de farklı bir yolculuk olacak. Başlamadan, şu konuda anlaşılmı mı? ‘Deneme, deneme’ dedim ama okuyacağın şeylerin gerçek anlamda deneme olduğunu iddia edemem. Elime kalemi alıp seninle sohbet başladığımda o kadar heyecanlandım ki, kendimi tamamen özgür bıraktım. Belki de onlara denemeden başka bir isim koymalıyız. Meselaaa... Hanzeme! Tamam, bu da fazla zorlama oldu. Neyse, önemli olan, karşılıklı eğlenmemiz.

Öncelikle, kendimi on dört yaşındaymış gibi hissettiğimi bilmeni istiyorum. On beşe bile geçemedim. Bunu genç görünmek için, zorlama bir şekilde söylemiyorum. Hatta bu cümleyi kurarak, kendimi komik duruma düşürdüğümü düşünmene; benim adıma utanmana bile yol açıyor olabilirim. Senin yaşındayken bir yetişkinin kendini on sekizinde gibi hissettiğini duyduğumda,

bunu ezikçe -bugünün popüler jargonuyla *cringe*- bulurdum. Hatta o yetişkinlere acırdım. Yalan söylediklerini düşünürdüm. “Hissetsen ne olacak ki? Hiçbir şey, gerçeği değiştirmez,” derdim. Sen de böyle düşünürsen anlarım. Gerçekten anlarım. Sana, büyümediğimi en net şekilde fark ettiğim günü anlatayım mı? Bunu daha önce hiç kimseyle paylaşmadım. İlk sana anlatıyorum. ‘Kimseye söyleme’ diyerek üzerine bir sır yüklemeyeceğim. İstedğin herkese anlatabilirsin.

Birkaç yıl önceydi. Kendi yaş grubumdaki tanıdıklarla yemekteydim. Masada, yaşları sekiz ile on dört arasında değişen birkaç çocuk vardı. Onlar, yetişkin muhabbetinin içinde değillerdi tabii. Akvaryumdaki balıklara bakmak için kalktılar. Bir şeyler atıştırdıktan sonra da hemen deniz kıyısına indiler. Tam peşlerine takılacakken, onlara değil, masadaki yetişkin ekibe dâhil olduğumu hatırladım. Ruhen değil, mantıken... Pencereden çocukların kendi aralarında eğlenmelerini izlerken, o yaşlardaki restoran hatıralarım aklıma geldi. Büyükler masada sıkıcı yetişkin muhabbetlerine dalarken, biz etrafı keşfe çıkardık. Küçüksek koşar oynar; biraz daha büyüksek yürüyüş yapar, deniz kıyısına iner, sohbet eder ve kesinlikle yetişkinlerden daha çok eğlenirdik. Masadaki kimse, onlarla oturmamızı beklemezdi. Kalkıp kendi dünyamızda takılmak, bizim normalimizdi.

Yıllar sonra yine kalabalık bir yemek masasında, bu kez yetişkinlerden birine dönüştüğümü fark etmenin ru-

huma ne kadar ağır geldiğini anlayabilir misin? Lütfen anlayabil! Çünkü bunu hiçbir yetiškine anlatamayacağımı biliyorum. Sen de gülüp geçersen, o yemek masasında yapayalnız kalacağım.

Bütün arkadaşlarım büyüdü. İlk gençlik yıllarında birlikte çok eğlendiğimiz bir arkadaşımın, üniversiteden mezun olduktan sonra evinin duvarlarına poster asmayı bıraktığını gördüğümde de benzer bir yalnız kalma hissiyle dolmuştum. Beni mutlu eden şeyleri alıp biriktirmeye, her yere yapıştırmaya devam eden heyecanım, onun artık bomboş olan duvarlarında hüznle yankılanmıştı. Arkadaşlıkların büyüdüğüce nasıl sona erebildiğini, asla ayrılmamaya yemin eden dostların nasıl yabancıya dönüştüğünü görmek de hiç yardımcı olmadı tabii. Of, bu kadar drama yeter!

Niçin böyle bir giriş yaptım? Çünkü bu denemeleri okurken kiminle birlikte düşüneceğini bilmeni istedim. Evet, ben sanırım çocukluğumda ve gençliğimde hissettiğim hiçbir şeyi unutmadığım için değil, bir şekilde hâlâ o yaşlarda kaldığım için heyecanla okuyacağın şeyler yazabilen bir yazarım. Tabii ki işin içine biraz -yok yok, epeyce- bilgelik de girdi. Çok şey bilen bir çocuğum artık. Mağazada arkadaşına “Kanka, şuna bak!” derken yanından geçip gittiğin ve ‘şuna’ arkadaşından önce baktığını fark etmediğin bir yetişkin...

Ben de şimdi sana, “Dostum, denemeye bak!” diyorum. Bunu, okuyacağın bir deneme kitabı gibi değil de,

bir sohbet olarak düşün. Zaten denemeler de dostlar da bunun için var, değil mi? Birbirimize hak veririz, birbirimize hak vermeyiz, güleriz, ağlarız, kızarız, anlarız, bolca düşünürüz ve sonunda eminim kendimizi daha iyi hissederiz.

Çok heyecanlıyım! Galiba seninle bir dost sohbeti yapmaya gerçekten ihtiyacım var. Hadi başlayalım!

HANZADE SERVİ

Dostum, Denemeye Bak!

"Eğer bir kuş isen uçmaktan korkamazsın. Kanatlarımız varsa onları çirpmak zorundayız."

Pahalı marka ürünleri kullanmayanlara uzaylı muamelesi yapıldığı, odaklanma süresinin beş saniyeye düştüğü, zorbaların hem sanal hem gerçek dünyada cirit attığı, mesajlara en hızlı cevap veren arkadaşın yapay zekâ olduğu bir dünyada, gençlerin en çok görülmeye ve anlaşılmaya ihtiyacı var. X kuşağından bir yazarın Alfa kuşağından okurlarıyla sohbet ettiği bu kitap, günümüz gençliğinin gündeminde olan-olmayan birçok konuyu mizahi bir dille masaya yatırıyor.

"Dostum, Denemeye Bak!" bugünün dünyasına bir ayna tutarken, en eşsiz markanın insanın kendisi olduğu, öz güven eksikliğinin yetenekleri nasıl baskıladığı, zorbalara karşı alınması gereken tavırlar, kitapların travma yaratabileceği kaygısı, sosyal medya düşkünlüğünün sonuçları, öğretmen öğrenci iletişimi, yapay zekânın hayatımızdaki yeri gibi konulara farklı bir bakış açısı getirerek okurları bol bol düşünmeye ve sohbete davet ediyor.

ISBN: 978-625-380-082-6

9 786253 800826

tudem.com

tudemyaingrubu